

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

We hebben net een prachtig evangelie gehoord.
Een verhaal waar iedereen het mee eens kan zijn, denk ik.
Een vader vraagt aan zijn twee zonen
om te gaan werken in zijn wijngaard.
De eerste antwoordt:
'Ja', maar doet het niet.
Terwijl de tweede zoon antwoordt:
'Nee' maar hij doet het vervolgens wel.
Nou, dat kunnen we allemaal heel goed begrijpen.

Misschien mag ik u daar
ook nog een voorbeeldje van geven.
Een voorbeeldje dat mij namelijk
heel na aan het hart ligt.
Het was bij mijn eigen priesterwijding,
inmiddels 14 jaar geleden!
Eén van mijn broers vroeg mij:
“Rob, vind je het heel erg
als ik bij jouw priesterwijding
niet te communie ga.
Ik ga eigenlijk nooit meer naar de kerk.
En dan wil ik bij jouw priesterwijding nu niet ineens
zo maar weer wel te communie gaan.”

Om met de woorden van het evangelie te spreken:
Hij zei: 'nee'.
Ik antwoordde mijn broer
dat ik groot respect had voor zijn eerlijkheid.
En tegelijk zei ik hem ook,
dat ik hem dan de zegen zou kunnen geven,
als hij dat wilde.
Nou, dat vond hij geweldig.

Een half jaar later zat ik met diezelfde broer in de auto.
Hij wilde nog wel eens een Mis van mij meemaken
en mij horen preken.
En in de auto op weg naar mijn kerk zei hij ineens:
“Vind je het goed dat ik vanavond bij jou te communie ga?”
Wel, ik kon van vreugde wel door het dak van de auto springen.
U kunt zich dat voorstellen!
Om met de woorden van het evangelie te spreken:
Mijn broer zei eerst: 'nee'.
Maar later deed hij: 'ja'.
Dat is toch mooi.

Weet u wat ik hier ook van leer:
Dat wij mensen soms ook de ruimte moeten geven
om 'nee' te kunnen zeggen.
Als wij mensen die ruimte geven,
dan zal later hun eventueel 'ja' ook een echt 'ja' zijn
en niet een 'ja' uit beleefdheid of uit verplichting.

Dat zien we ook in dat verhaal van Jezus
over de verloren zoon.
U kent dat verhaal wel.
De jongste zoon vraagt aan zijn vader om de erfenis,
terwijl zijn vader nog leeft.
En ja hoor, een paar dagen later vertrekt hij al
met de erfenis op zak
de wijde wereld in op zoek naar geluk.
Ik zou bijna zeggen:
Je kunt wel op je vingers natellen:
Dat gaat nooit goed, dat moet wel verkeerd aflopen.

En toch geeft de vader het geld van de erfenis
aan zijn jongste zoon.
Misschien wel met de gedachte in zijn achterhoofd:
'Oké, nu zegt mijn zoon misschien wel 'nee' tegen mij.
Maar als hij later terugkomt, dan is zijn 'ja'
tenminste een echt 'ja'.
En wij kennen de afloop van dat verhaal.

Inderdaad komt de zoon op het einde van dat verhaal terug bij zijn vader.

En nu is zijn 'ja' inderdaad echt een 'ja'.

En daarom is dit verhaal zo herkenbaar voor ons.

Maar laten we nog toch ook eens gaan kijken naar hoe Jezus zelf dit verhaal uit het evangelie van vandaag toelicht.

Het eerste waar we dan eens goed naar moeten kijken is:

Tot wie spreekt Jezus eigenlijk in het evangelie van vandaag!

Nou, dat zijn de hogepriesters en oudsten van het volk.

En dan moet u weten

dat de hogepriesters en oudsten van het volk

over het algemeen nogal met zichzelf zijn ingenomen.

Zij denken van zichzelf dat zij altijd 'ja' zeggen tegen God

en ook altijd 'ja' doen.

Maar Jezus heeft daar zo zijn bedenkingen bij.

Ze praten wel veel over God.

Maar Jezus ziet daar zo weinig van terug in hun eigen leven.

En daarom gaat Jezus een stapje verder.

En zo zegt Jezus tegen hen het volgende:

'Toen Johannes de Doper kwam om te dopen,

toen bleven jullie weg.

Jullie vonden jezelf te goed.

Maar de tollenaars en de ontuchtige vrouwen

kwamen wel om zich te laten dopen.

Zij hadden blijkbaar spijt over hun levenswijze.

En daarom lieten zij zich door Johannes de Doper dopen

om hun leven te beteren.'

'En nu kom Ik.

En weer hebben jullie alleen maar kritiek op Mij.

Maar Ik zeg jullie:

Kijk toch eens heel goed naar jezelf.

Of je wel werkelijk 'ja' zegt en 'ja' doet.

Of, dat het alleen maar mooie woorden zijn!

Want als het alleen maar mooie woorden zijn,
dan zullen de tollenaars en ontuchtige vrouwen
nog eerder het Rijk Gods binnen gaan dan jullie.'

U kunt zich voorstellen dat de hogepriesters en oudsten van het volk
zich behoorlijk aangesproken voelden.

Dat tollenaars en ontuchtige vrouwen
eerder het Rijk Gods zouden binnengaan dan zij!

Wat dacht Jezus wel!

Zij waren toch de hogepriesters en oudsten van het volk!

En weer hadden ze kritiek op Jezus.

En wij?

Zijn wij ook niet vaak heel erg met onszelf ingenomen.

Daarom vertelt Jezus dit verhaal in het evangelie
vandaag ook aan ons.

Natuurlijk hoeven wij geen tollenaar of ontuchtige vrouw te worden.

Maar we kunnen wel van hen leren.

Leren wat nederigheid is en bescheidenheid!

En dat leren we beter van hen

dan van de hogepriesters en oudsten van het volk!

Amen.